

saa som hørende til Staten“. Den højtærede Kultusminister griber altsaa en tilfældig Lejlighed til at afgøre et saadant Principspørgsmaal, som har været under stærk Debat i lange, lange Tider, saa stærkt, at man ikke har turdet forelægge en Præstelønningslov her i Tinget for ikke at rejse den igen. Disse store Midler, som er paa omtrent 100 Mill. Kr., kan Staten naturligvis, hvis den ved Lov bestemmer det, inddrage under sig, eller den kan bestemme, at Kommunerne eller hvem ellers skal have dem. Men det Spørgsmaal er ikke afgjort endnu, og det kan ikke afgøres ved en lejlighedsvis Bemærkning som den, den højtærede Kultusminister fremsatte forleden Dag. Og hvis det skal være Konsekvensen af dette, at hele Ministeriet nu vil have, at Præsterne kommer ind under Lovforslaget om Dyrtidstillæg for Aaret 1916, saa er det dog for galt, at det nævnte store Principspørgsmaal skal afgøres paa denne Maade, rent tilfældigt. Det er ganske ejendommeligt, at der ikke var nogen, der tog Afstand fra den højtærede Kultusminister — undtagen den højtærede Kultusminister selv. Det er, som om han selv blev bange for den stærke Slutning, han drog, han udtalte sig altsaa, som sagt, paa hele Kultusministeriets Vegne, men i sit andet Svar senere hen siger den højtærede Kultusminister — det ser jeg i Rigsdagstidenden —: *Jeg mener nu, at det er Statens Ejendom. Første Gang sagde den højtærede Kultusminister: Vi mener i Kultusministeriet, at det er Statens Ejendom, anden Gang siger han: Jeg mener. Og saa advarer han mod at drage det store Principspørgsmaal ind, skønt han selv rejste det; ingen af de andre Talere havde rejst det. Som sagt, der blev ikke fra Tingets Side taget Afstand forleden, men jeg synes, der bør tages Afstand fra, at et saadant Spørgsmaal afgøres rent tilfældigt ved en Lov som denne. Naar den højtærede Kultusminister med hele sit Ministerium mener, at Præsterne kan drages ind under Lovforslaget om Dyrtidstillæg, saa ved jeg jo, at han faar Folketingets Tilslutning dertil, da han jo har Fler-tallet paa sin Side. Det gør mig ondt, at jeg da maa sætte mit Haab til Lands-tinget, at det vil se rigtigt paa Forholdet. Jeg mener naturligvis, at Præsterne skal have et Dyrtidstillæg, for hvis nogen lider ilde for Tiden, saa er det saamænd mange af Præsterne, og jeg ved ogsaa, at Lønningsfonden neppe kan udrede det Dyrtidstillæg, som skal til. Jeg kan ogsaa ønske, at de kom ind under Loven*

om Dyrtidstillæg, men ikke paa den Maade at de kom ind under denne Kategori: Tjenestemænd, der er lønnede efter en Lønningslov af Staten, for det er Præsterne ikke. Men der kan jo komme en Tillægsbestemmelse, og jeg haaber, at det Udvalg, som sidder, vil kunne finde en Form derfor. Det kan det for øvrigt sagtens, for det kan blot stille et Ændringsforslag til § 1 i Lovforslaget om, at der efter Ordene i 1ste Afsnit „samt til pensionsberettigede Arbejdere i Statens Tjeneste“ tilføjes: „og Folkekirkens Præster“. Dermed er der ikke taget Bestemmelse om Principspørgsmaalet. Præsterne kunde ogsaa komme med ved et Ændringsforslag til 2det Afsnit i § 2, saaledes at de sidestilles med Lærere og Lærerinder. Det er lige meget, paa hvilket af disse to Steder de kommer med, men de kan ikke, som den højtærede Kultusminister vil, komme ind under Lovforslagets Bestemmelser, saaledes som de nu lyder, idet der her kun er Tale om Tjenestemænd, der lønnes i Henhold til en Lønningslov af Staten. Det kan ikke gøres, og jeg haaber heller ikke, at det skal blive endelig vedtaget paa den Maade.

Dahl: Naar jeg tager Ordet, er det ikke for at blande mig i Forhandlingen om, hvorvidt Præsterne skal have Del i Dyrtidstillæget eller ikke, men for at anbefale det lille Ændringsforslag, som den højtærede Kultusminister har stillet. Det opfylder et Ønske, som jeg udtalte ved Lovforslagets første Behandling, og tilsigter at undgaa Tilfældigheder ved Beregningen af et Embedes Nettoindtægt. Jeg tillader mig derfor at anbefale det høje Ting at stemme for dette Ændringsforslag.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Keiser-Nielsen): Jeg skal til det ærede Medlem for Vinderup-Kredsen (Moltesen) sige, at det jo altsaa ogsaa er *min* private Mening, at Præsterne er lønnede af Staten. Men der staar jo i Dyrtidsforslaget, at hvem der kan komme med ind derunder — jeg har ikke Forslaget ved Haanden, men det er noget lignende — bestemmes af Finansministeren under Forhandling med de øvrige Ministre. Denne Forhandling har fundet Sted, og det er Finansministerens og ogsaa Finansministeriets Embedsmænds Anskuelse, at Præsterne maa komme ind under Dyrtidsforslaget. For øvrigt er Ordet „ligestillede“ føjet til, hvilket jo er sket, for at Finansministeren, naar han skønner